

Homøopati er måske alligevel videnskab

Artikel af Ulla Poulsen, Kristeligt Dagblad, 20. august 2004:

En tværeuropæisk videnskabelig undersøgelse bekræfter ideen bag homøopati - dog uden at kunne forklare, hvorfor resultaterne opstår.

200 år efter sin dannelse er det muligt, at homøopatien er på vej til at få knækket sin gåde og få forklaret, hvorfor metoden med at give ekstremt fortyndede doser af medicin tilsyneladende har en effekt.

Videnskabsfolk fra henholdsvis Storbritannien, Frankrig, Belgien, Holland og Italien har hver for sig udført en række forsøg, som kan vise sig at blive de første egentlige videnskabelige beviser på, at ideen bag homøopati holder stik, skriver den britiske avis "The Independent".

Forsøgene viser således, at ekstremt fortyndede opløsninger kan have en biologisk virkning. Altså i princippet det samme, som homøopatien hævder, men aldrig har kunnet bevise: At det ikke er ren overtro, men virkelighed, når syge mennesker oplever en effekt af deres homøopatiske medicin - uanset, at opløsningen er så tynd, at der nærmest ikke er så meget som et enkelt molekyle tilbage af de tilsatte mineraler eller urteekstrakter.

- Undersøgelsen er intet mindre end skelsættende. Historien kan komme til at betragte dette som det afgørende vendepunkt i diskussionen om homøopatiens videnskabelighed, siger Peter Fischer fra Det Kongelige Homøopatiske Hospital i London og personlig homøopat for den engelske dronning.

- Selvfølgelig er det nødvendigt med flere forsøg, men måske står vi over for den hellige gral i grundforskningen inden for homøopatien, siger han til "The Independent".

Uangribelige resultater

Det er det videnskabelige, biomedicinske tidsskrift "Inflammation Research", (Forskning i Betændelse), der har offentliggjort resultaterne af den europæiske undersøgelse.

Tidsskriftet henvender sig til en snæver kreds af videnskabsfolk, men er respekteret for sit faglige niveau. Danskeren, dr. Ian Ahnfelt-Rønne fra Novo Nordisk, sidder i redaktionen, og han lægger ikke skjul på, at det er blevet diskuteret grundigt, hvorvidt undersøgelsen videnskabeligt set var solid nok til at blive optaget.

- Det er umuligt at finde huller i de forsøgsopstillinger, der har været lavet. Resultaterne er uangribelige. Men de kan ikke forklares, og derfor har vi måttet tage nogle kraftige forbehold, siger han.

Målbar effekt

Forbeholdene fremgår af en leder i tidsskriftet. I den står blandt andet, at det er ønsket om åbenhed, der har fået tidsskriftet til at publicere artiklen på trods af, at det så at sige kun er den ene halvdel af spørgsmålet om homøopati, der er blevet besvaret. Selve forsøgene er blevet minutiøst gennemgået - uden at det har været muligt at sætte en finger på deres videnskabelige redelighed.

- Resultaterne er uomtvistelige. Men de strider mod massevirkningsloven, og derfor er de ikke umiddelbart til at forklare videnskabeligt, siger Ian Ahnfelt-Rønne.

De fem forskningsteam har gennemført ensartede forsøg i hver deres land. Det britiske forsøg er blevet ledet af professor Madeleine Ennis fra Dronningens Hospital i Belfast, Nordirland, som er en kendt kritiker af homøopati. Hun understreger i en kommentar til undersøgelsen, at forsøgene ikke beviser, at homøopati virker - kun, at der var en målbar effekt af den konkrete opløsning med stoffet histamin.

Hendes forskningskollega i det franske team, dr. Philippe Belon, har selv forsøgt at bruge homøopatisk medicin.

Han er enig med Madeleine Ennis i, at forsøgene ikke i sig selv leverer noget videnskabeligt bevis for, at homøopati virker, men fremhæver samtidig, at forskningen understøtter den grundlæggende tese bag homøopati.

upoulsen@kristeligt-dagblad.dk